

MC HOT

18

ΠΟΛΙΣ
Μετάφραση: Μαρία Γαβαλά

Κορίτσι

μυθιστόρημα

Anne Wiazemsky

Αλλά Αλ-Ασουάνι, **Σικάγο** (εκδ. Πατάκη, μτφ. Κλαίτη Σωτηριάδου) Μια φοιτήτρια που κουβαλάει τους φόβους και τις προκαταλήψεις της χώρας της. Ένας μεταναστής που νιώθει πια άνετα μόνο στο πετοί του Αμερικανού πολίτη. Ένας επαναστάτης που αναρωτιέται για το νόημα του αγώνα του. Ακολουθώντας την ίδια τεχνική με το διάσημο μυθιστόρημά του *Το Μέγαρο Γιακουμαγιάν*, ο Αιγύπτιος Ασουάνι γράφει για το ανθρώπινο μωσαϊκό των συμπατριωτών του στο μητροπολιτικό Σικάγο και την αμερικανική πραγματικότητα μετά τις 11/9.

Ντίλαν Τόμας, **Ερωτικές επιστολές** (εκδ. Μεταίχμιο, μτφ. Γιώργος-Ικάρος Μπαμπασάκης) Δεν είναι γοητευτικό μόνο το ερωτικό πάθος που ξεχειλίζει από αυτές τις επιστολές προς ερωμένες και φίλες όσο η εμμονή του πδονοθήρα ποιητή να χάνεται σε σουρεαλιστικά συμβάντα.

Λέναςος λάτρης των λέξεων, ο αυτοκαταστροφικός Ουαλλός ακολουθεί στις επιστολές την ίδια ντελιριακή μέθοδο με τα ποιήματά του.

Ζοζέ Σαραμάγκου, **Το τετράδιο** (εκδ. Καστανιώτη, μτφ. Αθηνά Ψύλλια) «Είμαι γενικά γνωστός ως απαισιόδοξος», σημειώνει κάπου ο νομπελίστας Πορτογάλος. Στα 87 του στοχάζεται την κατάσταση του κόσμου και γεμίζει το blog του με κοφτά, σύντομα κείμενα. Σε αυτή την επιλογή κειμένων από το Σεπτέμβριο του 2008 μέχρι το Μάρτιο του 2009 ο ριζοσπάστης οκειπικιστής ξεσκεπάζει με οξυδέρκεια, ελεγχόμενη οργή και υποδόριο χιούμορ από τους άπληστους τραπέζιτες και τους υποκριτές των θρησκειών μέχρι τον Μπους.

Άνν Σέξτον, **Ερωτικά ποήματα** (εκδ. Μελένη, μτφ. Ευτυχία Παναγιώτου) Ύψισε τη μίζα μέσα στην κόκκινη Cougar της αφού είχε κλείσει ερμητικά τα παράθυρα και είχε συνδέσει με ένα σωλινα την εξάτμιση με το εσωτερικό του αυτοκινήτου, άνοιξε το ραδιόφωνο και πέρασε μακάρια στο θάνατο. Η Σέξτον δεν έγραψε κάποιο σημείωμα εκείνη τη νύχτα του Οκτωβρίου του 1974. Είχε ήδη αφήσει πίσω της μια κούφτα προκλητικά ποιήματα για την αγάπη και την τρέλα, τη ζωή και το θάνατο. Εγκλωβισμένη στο ρόλο της νοικοκυράς στα προάστια, θύμα του αμερικανικού ονείρου αλλά και δαιμονική ποιήτρια, σημάδεψε την αμερικανική ποίηση με τους στίχους της που ήθελε, όπως ο Κάφκα, να «λειτουργούν σαν τσεκούρι για την παγωμένη θάλασσα μέσα μας».

Άν Βιαζεμοκί, **Κορίτσι** (εκδ. Πόλις, μτφ. Μαρία Γαβαλά) «Θέλω να σας ακούσω να διαβάζετε!» Είναι η προσαγή που απευθύνει ο Γάλλος σκηνοθέτης Ρομπέρ Μπρεσόν στη συνεσταλμένη 17χρονη. Η ηθοποιός Άν Βιαζεμοκί, που έγινε μούσα του Ζαν Λικ Γκοντάρ—του οποίου υπήρξε και σύζυγος—, του Μάρκο Φερέρι και του Παζολίνι, επιστρέφει στο παρελθόν, στην άχαρη έφηβη που επέλεξε ο Μπρεσόν ως πρωταγωνίστρια του *Στην πέχη ο Μπαλιζάρ*. Ως άλλος Πυγμαλίωνας, βήμα-βήμα, τη μεταμορφώνει σε ατίθαση γοποσα, ενώ ο βαριθέτριος 65χρονος μεταλλάσσεται σε έναν κυνηγό της ποθητής πρωταγωνίστριας. Τέσσερις δεκαετίες μετά τη συνάντηση αυτή, η Βιαζεμοκί, που έχει πια εγκαταλείψει τα πλάτο για τη λογοτεχνία, αναλαμβάνει τη σχέση τους σε ένα εξομολογητικό μυθιστόρημα. Και αναρωτιέται αν ήταν ένας ανολοκλήρωτος έρωτας ή ένα θολό όνειρο της εφηβείας.

—ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ